

wienie działalności Związku Polskich Zrzeszeń Emerytalnych nie odpowiada względem pożytku społecznego, tak samo jak Okręgowych Związków Emerytów Państwowych. — Ministerstwo Administracji Publicznej nadmienilo w końcu, że poddało Zarządowi Głównemu Związku Zawodowego Pracowników Państwowych myśl utworzenia Koła Emerytów przy poszczególnych Okręgach Zw. Zaw. Prac. Państwowych i dokooptowania przedstawicieli emerytów do Zarządu.

Decyzja powyższa narusza postanowienie art. 108 ustawy konstytucyjnej z r. 1921 stanowiącej w czasie wydawania jej podstawę ówczesnego ustroju państwowego oraz przepisy prawa o stowarzyszeniach.

Przeciwko decyzji tej wniosliśmy w właściwym czasie skargę do Najwyższego Trybunału Administracyjnego z wnioskiem o wstrzymanie likwidacji aż do czasu rozstrzygnięcia skargi. Związku naszego nie zlikwidowano, natomiast dochodzą nas rozpaczliwe żale z całego kraju, iż Starostwa zarządzają na skutek powyższej decyzji likwidację Kół miejscowych naszego Zrzeszenia.

Odmówienie zezwolenia na uruchomienie działalności Związku Polskich Zrzeszeń Emerytalnych oparło Ministerstwo Administracji Publicznej na przepisie art. 20 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17. X. 1932 (Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 808 prawo o stowarzyszeniach) nie podając jednak, czy uważa, iż istnienie Związku Emerytów Państwowych w myśl art. 14 tegoż rozporządzenia nie da się pogodzić z prawem, czy też może spowodować zagrożenie bezpieczeństwa publicznego, spokoju lub porządku publicznego, gdyż tylko te dwie ewentualności przewiduje przepis art. 14, natomiast likwidację Okręgów Związków Emerytów, Emerytek, Wdów i Sierót opiera na art. 26 prawa o stowarzyszeniach, mimo, iż w danym wypadku nie zachodzi żadna z przyczyn wymienionych w tym artykule (niemożność wyłonienia Zarządu, brak żywotności, itp.) i żadna z nich nie została w myśl tego przepisu potwierdzona jakimkolwiek dowodem.

Decyzja o rozwiązaniu stowarzyszenia zarejestrowanego, jakimi są Okręgowe Związki Emerytów Państwowych, może być w myśl art. 24 powyższego prawa o stowarzyszeniach powzięta **jedynie przez władzę rejestracyjną**, którą w żadnym wypadku nie jest Ministerstwo Administracji Publicznej, zaś likwidacja stowarzyszenia zarejestrowanego nastąpić może stosownie do przepisu art. 25 tego prawa dopiero **po prawomocności ostatecznej** decyzji o rozwiązaniu. — Ponieważ takiej decyzji w ogóle nie było, nie może być mowy o likwidacji.

A) Okręgowy Związek Emerytów, Emerytek Państwowych, Wdów i Sierót w Poznaniu istnieje prawie od lat 21. Zarejestrowany został w r. 1925 według obowiązującego podówczas w tutejszej dzielnicy prawa o stowarzyszeniach w rejestrze stowarzyszeń przy Sądzie Grodzkim w Poznaniu

i na mocy nowego, wyżej powołanego polskiego prawa o stowarzyszeniach z r. 1932 zarejestrowany został w Poznańskim Urzędzie Wojewódzkim pod Nr. 1584. Decyzja Wojewody w tym względzie wydana została dnia 8. lipca 1936 Nr. Sp. B. 7 — 1a/156/36.

Stosując się do Zarządzeń Władz, zgłosił Związek Emerytów w Poznaniu swoje istnienie w dniu 27. lipca 1945. Urząd Wojewódzki w Poznaniu nie tylko wiedział o istnieniu Związku, i żadnych obiekcyj pod jego adresem nie wysuwał, ale ponadto korespondował z Związkiem, zwalniał dla jego członków artykuły pierwszej potrzeby, zapraszał jego przedstawicieli na konferencje, na zebrania obywatelskie itp.

Związek jest stowarzyszeniem apolitycznym, jest żywotnym i odpowiada potrzebom społecznym albowiem:

- a) wyjednywa i przyspiesza wymiar emerytur dla członków,
- b) pomaga przy wydobywaniu rekonstruowaniu utraconych wzgl. zniszczonych podczas działań wojennych dokumentów uzasadniających prawa do uzyskania emerytury, pensyj wdowich i sierotych,
- c) stara się o zaświadczenia śmierci zmarłych w obozach koncentracyjnych, więzieniach oraz pomordowanych urzędników państwowych i emerytów, oraz metryk urodzin dla pozostałych sierót;
- d) zabiega o polepszenie bytu emerytów, wdów i sierót,
- e) udziela członkom doraźnej pomocy w nadzwyczajnych wypadkach natychmiastowej potrzeby, na wypadek śmierci, itp.; wyjednywa i wydaje karty żywnościowe;
- f) organizuje nabywanie tańszego opału i chleba pozakartkowego dla swoich członków, itd.

B) Dzięki powyższej ofiarności i bezinteresownej pracy znajduje się Związek w swoim najświetniejszym rozwoju o czym świadczy trzykrotnie wyższa liczba członków obecnie, aniżeli przed wojną;

C) jego istnienie jest koniecznie potrzebne dla powyższych celów, jakoteż dla obrony interesów zawodowych, zwłaszcza iż uzyskawszy obecnie odpowiednie środki materialne zakładają Związki Emerytów Spółdzielnie dające emerytom zarobki i umożliwiające ich egzystencję.

Konieczność istnienia Związku Polskich Zrzeszeń Emerytalnych podniesiona była kilkakrotnie na konferencjach odbytych przez nasze delegacje u miarodajnych czynników, które utyskiwały na to, iż w braku jednolitej organizacji kierowniczej odpowiadać muszą niezliczonym drobnym zespołom a nawet pojedynczym emerytom na ich taśmencowe memorialały i petycje co przysparza pracy i zabiera czas.

Jednolite przedstawicielstwo emerytów konieczne będzie przy omawianiu projektu nowej ustawy emerytalnej będącej w przygotowaniu.

Czas odnowić prenumeratę na II-gi kwartał